

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 6. Quare vix occurrant qui convenientes & salutare Pœnitentias
injungant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

adimunt, arborem à radice subvertunt, sermone morbido ad lethale contagium serpunt, navem ad scopulos, ne in portum perveniat, illidunt.

Quaest. 6. Cùm ita necessarium sit ad salutem Confessorum & Pœnitentium, ut hujusmodi Pœnitentiæ imponantur, quare vix occurrunt, qui convenientes, & salutare Pœnitentias injungant?

Resp. Hoc provenit ex parte Pœnitentium, & ex parte Confessorum, ex parte quidem pœnitentium; nam si accersentes medicum, qui medeatur corporalibus eorum infirmitatibus, parati sunt ad omnia præstanda quæ medicus jubet, modò id conferat ad sanitatem: aliter tamen se gerunt erga Confessarium: Medicus præcipere potest vivendi rationem, & jejunium per quadraginta & quinquaginta dies & ampliùs jubere potest; ut ægroti se in cubiculo contineant, neminem videant, venæ sectiones, incisiones, & amaras præcipere potest medicinas, focique globulos & similia: si autem æger aliquando conquerratur de nimia vi aut violentia remediõrum, sufficit quod dicatur illi, non alio modo posse curari morbum, aut vitam produci, tunc lubens obtemperat medico.

Verùm si Confessarius Pœnitenti dicat, inveteratum esse morbum, eumque non nisi longa Pœnitentiâ curari posse, jejunandum esse, ab hominum societate recedendum, orationi vacandum, Pœnitentiam esse Baptisimum laboriosum; occidendum eum potiùs, quàm curandum, si remediis uti nolit ejus morbo convenientibus secundùm Ecclesiæ leges. Pœnitentes ut plurimum respondere solent eo modo, quo quondam populus Israël respondit Isaiæ Prophetae, *Nolite aspicere nobis*

ea quæ recta sunt, loquimini nobis placen-
tia.

Confessariorum quoque culpâ id accidit, qui seipfos potiùs, quàm Pœnitentium salutem quærentes, iis potiùs placere, quàm mederi volunt. Quod quidem egregiè exponit Divus Augustinus, de prædicatoribus differens, quibus id ipsum exempli loco proponit, quod Divo quondam Paulo contigit his verbis: *Testimonium perhibet Apostolus*, quòd sicut Angelum Dei susceperint eum, & quòd, si fieri posset, oculos suos vellent eruere, & illi dare, & tamen accedit ad ovem languidam, ad ovem *putridam, secare vulnus, non parcere putridini*; ergo, *inquit inimicus factus sum vobis verum prædicans? Ecce & accepit de latte ovium, sicut paulo ante memoravimus, & indumentum ex lanis ovium, sed tamen oves non neglexit: non enim sua quærebat, sed quæ Jesu-Christi. Absit ergo ut dicamus vobis: vivite ut vultis, securi estote, Deus neminem perdet: tantummodò fidem Christianam tenere; non perdet ille quod redemit, non perdet pro quibus sanguinem suum fudit: & si spectaculis volueritis oblectare animos vestros, ite, quid mali est? & festa ista quæ celebrantur per universas civitates, in lætitia convivantium, & publicis mensis seipfos, ut putant, jucundantium, reverà magis perdentium; ite, celebrate; magna est Dei misericordia quæ totum ignoscat. Hæc si dixerimus, fortè congregabimus turbas ampliores, & si sint quidam qui nos sentiant hoc dicentes non recta sapere, paucos offendimus, sed multitudinem conciliamus. Quòd si fecerimus non verba Dei, non verba Christi dicentes, sed nostra, erimus Pastores nosmetipfos pascentes, non oves.*

S August.
lib. de Pas-
toribus.
tomo 91

Ille fons est & origo indulgentiæ Confessoriorum, hinc fit ut pœnitentibus congruas non imponant Pœnitentias, seipfos quærunt, sibi consulunt, & pœnitentium saluti minimè student, de qua tamen aliquandò Deo reddent rationem. Perniciosa Confessoriorum indulgentia sæpissimè provenit ex eo quod Confessores Tribunalia & Ecclesias frequentari desiderant, ideoque non audent veritates non placentes, licèt necessarias, pœnitentibus dicere, & viam arctam, quæ sola ad salutem ducit divitibus indicare, ne fastiditi alios adeant Confessores. *Omnia subversa sunt*, ait sanctus Chrysostronus, Homil. 26. ad populum Antiochenum, *omnia confusa, quòd velut in Theatris multitudinem quærimus, non verò probatam multitudinem*. Medicus qui non multùm sollicitus est de sanitate ægrotantis, ei grata præscribit remedia, ut ejus voluntati placeat, cavetque sibi à majoribus incisionibus faciendis, ne ei displiceat: verùm Pater qui inservit Filio ægroto, eum etiam invitum eas sumere cogit medicinas, quas necessarias esse putat, ad ejus salutem recuperandam, nec ægri voluntati placere studet, nisi in quantum sanitati recuperandæ confert, quam solam intendit: *Non respicit ad voluntatem, sed ad sanitatem*. Ita prudens zeloque fervens Confessorius, Pœnitenti suo cum omni indulgentia, & mansuetudine applicat remedia, ut magis ægro prodesse valeant: sed postmodum vulnus ad putrescentem usque materiam aperit, nec displicere timet, quando putat id pœnitentis saluti conferre posse. Pœnitentiam peccati magnitudini convenientem impendit, male parta cogit restituere, vitamque agere Christianam, & à mundi illecebris & cupiditatibus alienam.